

HALABART (7) *sb m*

halabart (6), **alabart** (1); halabart *LibMal*, *Mqcz*, *StryjWjaz* (2), *Calep*, *KlonWor*; alabart *RejWiz*.
Pierwsze dwa a jasne (w drugim 1 r. błędne znakowanie), trzecie pochylone.

sg N halabårt (2). *♦ A halabårt* (1). *♦ I alabårt(e)m* (1). *♦ pl I halabårtami* (2), *halabårt* (1); -ami
KlonWor; -ami : -y *StryjWjaz* (1 : 1).

Sł stp: helbart lub helbarta, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Siekiera z obustronnym ostrzem i z grotem osadzona na długim drzewcu, broń do kłucia i sieczenia (z niem. Hellebarte); bipennis Mqcz, Calep, Cn; securis Cn (7) : LibMal 1545/99v; A dyabeł między nimi z álábartem kroczy RejWiz 140; Bipennis, Topor/ álbo/ Hálabart/ álbo/ Siekierá ná obie ftronie oŧtrze máyąca. Mqcz 25b; Drábánčí z Hálábarty Koŧcielnych drzwi ftrzegli. StryjWjaz C2, B4v; Calep 131b; KlonWor 12.

KN